

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko Z. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) przyznaje adwokatowi R. K., prowadzącemu Kancelarię Adwokacką we W., od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego we [...]kwotę 3.600,- (trzy tysiące sześćset) zł, powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu Z. W. w postępowaniu kasacyjnym,

3) oddala wniosek powódki Gminy W. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwany Z. W. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 20 lipca 2017 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego we W. z dnia 8 marca 2017 r., którym zasądzono od niego na rzecz powódki - Gminy W. kwotę 373 636,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Sąd Najwyższy zważył:

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jest oddzielną jednostką redakcyjną skargi kasacyjnej, uregulowaną w art. 398⁴ § 2 k.p.c. By spełnić to wymaganie konieczne jest pełne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z perspektywy powołanych w nim przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie wystarcza odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej, nawet jeżeli wskazano w nim tożsame argumenty (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 r., II UZ 18/08; z dnia 10 marca 2016 r., II CSK 10/16 - nie publ.). Wymaganie to uzasadnione jest okolicznością, że postanowienie w przedmiocie przyjęcia skargi do rozpoznania zapada podczas innego posiedzenia i w innym składzie niż rozpoznanie skargi kasacyjnej (art. 398¹⁰ zd. 2 k.p.c.).

W niniejszej skardze oparto się na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że „za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania przemawia fakt, iż skarga ta jest oczywiście uzasadniona. Uzasadnia to całokształt okoliczności niniejszej sprawy oraz zarzuty w niej podniesione”.

Taki sposób przedstawienia przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania jest oczywiście niewystarczający z uwagi na powyżej wskazaną konieczność zachowania dwóch odrębnych jednostek redakcyjnych skargi kasacyjnej, uzasadnioną odmiennymi funkcjami obydwu etapów postępowania kasacyjnego oraz odmiennością składów Sądu Najwyższego na każdym z tych etapów.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów

prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 r., I UK 214/13, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu rozstrzygnął zaś na podstawie §16 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.